

Б. Г. Старіковський, Т. І. Іокова

Манучарова Ніна Давидівна

МАНУЧАРОВА Ніна Давидівна (09. 10. 1900, м. Смоленськ, Росія – 02. 03. 1988, Київ) – архітектор, мистецтвознавець. Мати О. Павловської, бабуся С. Якутовича. Член-кореспондент Академії архітектури УРСР (1946). Канд. архітектури (1951). Член СА СРСР (1933). Навч. у Київ. університеті (1919–21), закін. архіт. факультет Київ. худож. інституту (1930; викл. П. Альошин). Працювала 1927–30 як ст. технік на буд-ві Київ. залізнич. вокзалу; у Харкові: 1930–33 – арх. відділу Проект. бюро, 1933–34 – ст. арх. інж.-буд. відділ. НКВС; у Києві: 1934–36 – гол. арх. з перебудови спорткомплексу «Динамо»; в інститутах «Шкільпроект» (1936–38), «Київтранспорт» (1938–39) та проектно-тех. конторі; 1940–41 – арх. «Цивільпроект»; 1941–43 – ст. інж.-арх. відділу капітал. будівництва заводу ім. Сталіна в Златоусті (нині місто Челябін. обл.); 1943 – ст. арх. Воєнпроект у Куйбишеві (нині Самара; обидва – РФ); 1943–44 – арх. Наркомату радгоспів. 1944–46 – нач. відділу Упр. у справах архітектури при РМ УРСР у Києві; в НДІ худож. промисловості Академії архітектури УРСР: від 1947 – директор, 1956–57 – заступник директора з науки; 1957–64 – керівник сектору інтер'єру НДІ архітектури споруд Академії архітектури та будівництва УРСР; 1964–70 – старший науковий співробітник Київ. зонал. НДІ експерим. проектування. Розробила проекти будинків для установ Держбанку (виконано 1930–31 у Запоріжжі, Тирасполі), будинку заводу зброї НКВС (1931–32), перепланування та проектування осн. павільйонів стадіону «Динамо» (1931) у Харкові, типові проекти сільс. семиріч. і дерев'яної чотириклас. шкіл (обидва – 1936), колгосп. клубів на 250 та 400 осіб (1937), рай. б-к на 500 000 і 150 000 томів (1938), житл. будинків дорож. майстра (1937) та колгоспника (1940). Виконувала роботи з облаштування інтер'єрів, зокрема оформлення універмагу-розподільника для робітників НКВС і міліції (1934, цокол. поверх будівлі на вул. Пушкінська, № 50) у Харкові, реконструкції і внутр. обладнання клубу

для робітників НКВС у Києві (проект будівлі арх. В. Осьмака), оформлення та обладнання аптеки для робітників НКВС і міліції (співавт.; обидва – 1936), внутр. оформлення та обладнання уряд. яхти «Дніпро» (1937), а також проект оформлення в кераміці вестибюля громад. будівлі (1945). Наукові дослідження: використання кераміки в арх-рі, художні промисли, житл. будівництво.

Основні праці

Художня промисловість України: Корот. огляд. 1949; Декоративно-прикладне мистецтво Української РСР. 1952; Українське народне декоративне мистецтво: Різьба та розпис. 1962 (співавт.); Художнє вирішення інтер'єру школи. 1967; Цвет стен в квартире. 1969; Меблировка и эстетическое оформление гостиниц: Учеб. пособ. 1973; Интерьер жилища. 1975; 1986; Гостиничное оборудование и материалы: Учеб. пособ. 1976 (усі – Київ).

Бібліографічний опис:

Манучарова Ніна Давидівна / Б. Г. Старіковський, Т. І. Іокова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-63507>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).